

RODZAJE KOMIZMU W ZEMŚCIE

HUMOR SŁOWNY, CZYLI JĘZYKOWY:

✓ powiedzonka Cześnika: „*mocium panie*”, „*do czubków oddać każe*”, „*Hej! Gerwazy, daj gwintówkę, / Niechaj strącę tę makówkę*”, wyrażenia myśliwskie, np.: „*objechałem jak bártnika*” (czyli niedźwiedzia), „*Rejent siedzi jak lis w jamie*”, itp.;

✓ powiedzenia Rejenta: „*Niech się dzieje wola nieba, / Z nią się zawsze zgadzać trzeba*”, „*Mój sąsiedzie luby, miły, / Przestań też być rozbójnikiem*”, itp.;

✓ przemówienia i przechwałki Papkina,

✓ spisywanie zeznań „poszkodowanych” murarzy,

✓ pisanie listu do Waclawa (niby to w imieniu Klary) przez Cześnika i Dyndalskiego.

HUMOR POSTACI: uosabiają go wszystkie postacie oprócz Klary i Waclawa. Śmiechy zachowanie Podstoliny, jej przesadne strojenie się i zalotność, porywcze zachowanie Cześnika, spryt Rejenta, a przede wszystkim zachowanie i strój Papkina.

HUMOR SYTUACYJNY:

✓ „bohaterskie” czyny Papkina pod murem granicznym,

✓ wzięcie do niewoli Waclawa przez Papkina,

✓ spotkanie Waclawa i Podstoliny w domu Cześnika,

✓ zemsta Cześnika na Rejencie, która pozbawiła Raptusiewicza majątku i narzeczonej.

Trzy rodzaje komizmu w „Zemście”:

1) **komizm postaci (charakterów)** –przerysowane cechy bohaterów, np. porywczość Cześnika, fałszywa skromność Rejenta – zdemaskowanie pozorów jego odwagi,

2) **komizm sytuacyjny** – zabawne zdarzenia i sytuacje, np. „bohaterska” postawa Papkina podczas bójki o mur, scena dyktowania listu Dyndalskiemu przez Cześnika, oświadczenia Papkina i żarty Klary: *Jeśli nie chcesz mojej zguby, / Krrrokodyla daj mi, luby.*

3) **komizm językowy (słowny)** – żartobliwe powiedzonka, np. powtarzane przez Cześnika *mocium panie*.